

έννοια²

έννοια², η, ουσ. [*<αρχ. έννοια <εν + νους>, η έννοια· η σημασία, το νόημα: «ακόμη δεν κατάλαβα ποια είναι η έννοια των λόγων σου || ποια είναι η έννοια αυτού του παραδείγματός σου;>*·

- *κατ' αυτή την έννοια*, σύμφωνα με αυτό το σκεπτικό, με αυτή τη λογική: «αν νομίζεις πως, με το δυναμικό τρόπο που σκέφτεσαι ν' ακολουθήσεις, θα πάρεις τα λεφτά που σου χρωστάει, κατ' αυτή την έννοια, μπορώ να πω πως έχεις δίκιο»·

- *κατά κάποια έννοια*, (γενικά και αόριστα) σύμφωνα με το σκεπτικό, με τη λογική που ακολουθήθηκε: «μπορεί να έγιναν και ορισμένα λάθη στην εξέλιξη της δουλειάς, γιατί κατά κάποια έννοια κανείς δεν είναι αλάνθαστος»·

- *με τη στενή έννοια του όρου*, με την ακριβή, την ειδική σημασία και όχι με τη γενική και αόριστη: «πρέπει να κάνεις αιματηρές οικονομίες, με τη στενή έννοια του όρου, αν θέλεις να βγεις από τη δύσκολη θέση που βρίσκεσαι»·

- *με την πλατιά έννοια του όρου*, με τη γενική και αόριστη σημασία και όχι με την ακριβή, την ειδική: «θέλω να πω με την πλατιά έννοια του όρου πως γενικά η αγάπη ομορφαίνει τη ζωή του ανθρώπου»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας